

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΤΗΝ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Μάθημα 2ο (Ματθ. 1,1)

Τήν από τοῦ Δαυίδ προέλευση τοῦ Μεσσία προφητεύουν ἢ ὑπαινίσσονται πολλά χωρία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἀναφέρουμε μερικά:

(α) Ὁ προφήτης Ἀμώς παρουσιάζει τόν Θεό νά λέγει: «*Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστήσω τήν σκηνήν Δαυίδ τήν πεπτωκυῖαν καί ἀνοικοδομήσω τά πεπτωκότα αὐτῆς καί τά κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀναστήσω καί ἀνοικοδομήσω αὐτήν καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος*» (9,11).

(β) Ὁ προφήτης Ὡσηέ, ἀφοῦ προφητεύει τήν ἐρήμωση τοῦ Ἰσραήλ, τήν στέρησή του ἀπό βασιλέα καί ἀπό ἱερέα, λέγει στήν συνέχεια: «*Καί μετὰ ταῦτα ἐπιστρέψουσιν οἱ υἱοί Ἰσραήλ καί ἐπιζητήσουσι τόν Θεόν αὐτῶν καί Δαυίδ τόν βασιλέα αὐτῶν· καί ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ καί ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν*» (3,5). Στόν λόγο αὐτόν τοῦ προφήτου ἔχουμε ὑπαινιγμό τῆς ἐλεύσεως τοῦ Μεσσία, καταγομένου ἐκ τοῦ Δαυίδ.

(γ) Ὁ προφήτης Ἡσαΐας προφητεύοντας τόν ἐρχομό τοῦ Μεσσία λέγει: «*Ἐξελεύσεται ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καί ἄνθος ἐκ τῆς ρίζης ἀναβήσεται*» (11,1). Καί τό χωρίο αὐτό προφητεύει τήν ἀπό τοῦ Δαυίδ καταγωγή τοῦ Μεσσία, γιατί ὁ Ἰεσσαί ἦταν πατέρας τοῦ Δαυίδ.

(δ) Ὁ προφήτης Μιχαίας μιλώντας γιά τήν πατρίδα τοῦ Μεσσία λέγει: «*Και σύ, Βηθλεέμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθά, ὀλιγοστός εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραήλ καί αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος*» (5,1). Γιά τήν ἀπό τοῦ Δαυίδ καταγωγή τοῦ Μεσσία ὁμιλεῖ καί τό χωρίο αὐτό, γιατί ἡ Βηθλεέμ ἦταν ἡ πατρίδα τοῦ Ἰεσσαί, τοῦ πατέρα τοῦ Δαυίδ.

(ε) Ὁ προφήτης Ἰερεμίας ὁμιλώντας καί αὐτός γιά τήν ἔλευση τοῦ Μεσσία ἀπό τόν Δαυίδ λέγει: «*Ἰδού ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καί ἀναστήσω τῷ Δαυίδ ἀνατολήν δικαίαν, καί βασιλεύσει βασιλεύς καί συνήσει καί ποιήσει κρίμα καί δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς*» (Ἰερ. 23,5).

(ς) Ὁ προφήτης Ἰεζεκιήλ λέγει πάλι τήν ἐξῆς προφητεία: «*Καί ἀναστήσω ἐπ' αὐτούς ποιμένα ἓνα καί ποιμανεῖ*

αὐτούς, τόν δούλον μου Δαυίδ, καί ἔσται αὐτῶν ποιμήν· καί ἐγώ Κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καί Δαυίδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν· ἐγώ Κύριος ἐλάλησα. Καί διαθήσομαι τῷ

Δαυίδ διαθήκην εἰρήνης καί ἀφανιῶ θηρία πονηρά ἀπό τῆς γῆς» (34,23-25). Καί στήν προφητεία αὐτή ἔχουμε ὑπαινιγμό περί τοῦ Μεσσία, προερχομένου ἐκ τοῦ Δαυίδ.

(ζ) Στό βιβλίον τῶν Ψαλμῶν ἀκοῦμε τόν Θεό νά λέγει: «*Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὧμοσα Δαυίδ τῷ δούλῳ μου· ἕως τοῦ αἰῶνος ἐτοιμάσω τό σπέρμα σου καί οἰκοδομήσω εἰς γενεάν καί γενεάν τόν θρόνον σου*»

(88,5). Οἱ λόγοι αὐτοί τοῦ Ψαλμωδοῦ ἀρμόζουν ἀσφαλῶς στόν Μεσσία καί ὄχι στόν Δαυίδ, ὁ ὁποῖος ἀπέθανε. Καί σέ ἄλλον ψαλμό διαβάζουμε: «*Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυίδ ἀλήθειαν καί οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου*» (131,11). Ἡ προφητεία αὐτή εἶναι χριστολογική. Ὅμιλεῖ γιά τήν ἀπό τοῦ Δαυίδ καταγωγή τοῦ Μεσσία.

(η) Ἄλλη προφητεία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης περί τοῦ Μεσσία καταγομένου ἐκ τοῦ Δαυίδ βλέπουμε εἰς Β' Βασ. 7,12-16. Στήν περικοπή αὐτή ὁ Θεός ὑπόσχεται στόν Δαυίδ ὅτι μετὰ τόν θάνατό του θά ἀναδείξει ἀπ' αὐτόν διάδοχο, κατ' εὐθεῖαν ἀπόγονό του καί αὐτός θά διατηρήσει σταθερή τήν βασιλεία του, ἡ ὁποία θά εἶναι αἰώνιος: «*Πιστωθήσεται ὁ οἶκος αὐτοῦ καί ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἕως αἰῶνος ἐνώπιον ἐμοῦ καί ὁ θρόνος αὐτοῦ ἔσται ἀνωρθωμένος εἰς τόν αἰῶνα*». Ἐχουμε ἐδῶ πάλι καθαρά προφητεία περί τοῦ Μεσσία, καταγομένου ἐκ τοῦ Δαυίδ.

Ἐπειδή λοιπόν οἱ προφητεῖες ἔλεγαν ὅτι ὁ Μεσσίας θά κατάγεται ἀπό τόν Δαυίδ, γι' αὐτό καί οἱ Ἰουδαῖοι κρατοῦσαν στόν ναό τους ληξιαρχικά βιβλία, στά ὁποῖα καταγράφονταν ὅλοι κατά φυλές καί οικογένειες (βλ. π.χ. Α' Ἐσδρ. 5,39). Τά βιβλία αὐτά χρησιμοποιοῦν ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος γιά νά ἀποδείξει ὅτι ὁ Ἰησοῦς, ὁ Υἱός τῆς Μαρίας, τῆς μνηστῆς τοῦ Ἰωσήφ, κατάγεται ἀπό τήν φυλή τοῦ Ἰούδα καί τήν οικογένεια τοῦ Δαυίδ, ὅτι δηλαδή ὁ Ἰησοῦς εἶναι «*υἱός Δαυίδ*» καί «*υἱός Ἀβραάμ*», ὅπως πίστευαν οἱ Ἰουδαῖοι τόν ἀναμενόμενο Μεσσία.

Συνεχίζεται...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΗΝ ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ & Η ΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΟΥ

Ἡ προσευχή εἶναι τό πιό ώραῖο καί τό πιό γλυκό, πού μπορεῖ νά νοιώσει ἡ ἀνθρώπινη ψυχή. Ζέρεις, ἄνθρωπέ μου, τί μεγάλη τιμή πού εἶναι νά μιλάς μέ τόν Θεό; Τό ξέρεις, ἀδελφέ μου, ὅτι μπορεῖς νά μιλήσεις στόν Χριστό καί στην Παναγιά ὅποια ώρα θέλεις, ἀκόμη καί στίς 3 ἡ ώρα τά μεσάνυχτα;! Σάν τολμάς πάρε ἕναν ὑπουργό τηλέφωνο αὐτή τήν ώρα... ! Ἡ προσευχή, λοιπόν, εἶναι τό πιό μεγάλο καί τό πιό ώραῖο πού γεύεται ὁ χριστιανός. Κατεβάζει τόν Μεγάλο Θεό στήν μικρή καρδιά καί ἀνεβάζει τήν μικρή καρδιά στόν Μεγάλο Θεό! Ἡ προσευχή εἶναι «ένωση» μέ τόν Θεό! «Φῶς» λέγεται ὁ Θεός; «Φῶς» εἶναι καί ἡ προσευχή, πού φωτίζει τά σκοτάδια τῆς ψυχῆς μας. «Ἵδωρ» - νερό λέγεται ὁ Θεός στήν Ἁγία Γραφή; Τό ἴδιο εἶναι καί ἡ προσευχή, γιατί ἡ ψυχή μας, πού διψάει τόν Θεό, ξεδιψάει ὅταν προσεύχεται.

Ἵπάρχει ἕνα ώραῖο βιβλίο ἑνός μεγάλου ἀσκητοῦ πατρός καί διδασκάλου, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος.. Τό ὄνόμασε «Κλίμαξ», δηλαδή «σκάλα», σκάλα τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Σκαλοπάτια γιά τόν οὐρανό! Εἶναι 30 τά σκαλοπάτια τοῦ βιβλίου αὐτοῦ. Αὐτό ὅμως πού μᾶς κάνει ἐντύπωση εἶναι ὅτι, ἐνῶ ἡ προσευχή εἶναι τό πρῶτο πράγμα γιά τόν χριστιανό καί θά ἔπρεπε λοιπόν νά εἶναι ἡ πρώτη ὁμιλία τοῦ βιβλίου αὐτοῦ, ὅμως τόν λόγο περί τῆς προσευχῆς τόν ἔχει στό 28ο σκαλοπάτι. Γιατί αὐτό; Μέ αὐτό ὁ ἅγιος Ἰωάννης, ὁ συγγραφεύς τοῦ βιβλίου αὐτοῦ, θέλει νά δηλώσει ὅτι ἡ προσευχή εἶναι τῶν τελείων. Πρέπει δηλαδή νά ἀνεβεῖς προηγουμένως ἄλλα σκαλοπάτια ἀρετῆς, γιά νά γευθεῖς καί νά ἀπολαύσεις μετά ἀπό πολλά τήν προσευχή.

Ἀλλά γιά μᾶς τούς συγχρόνους χριστιανούς ἔδωσε ὁ Θεός ἕνα ἄλλο σύγχρονο βιβλίο γιά τήν προσευχή ἑνός συγχρόνου πατρός τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ἁγιασμένου γέροντος Παΐσιου.

Εἶναι ἀπόλαυση καί πνευματική μέθη τό βιβλίο αὐτό, γιατί ἔχει ἐμπειρίες τοῦ ἰδίου τοῦ συγγραφέα, ἀσκητοῦ πατρός, πού ζοῦσε νύχτα-μέρα μέ τήν προσευχή. Τό συνιστῶ ὀλόκαρδα τό βιβλίο αὐτό. Τό ἔχουν ἐκδώσει οἱ ὀσιώτατες Μοναχές τῆς Σουρωτῆς καί τίς εὐχαριστοῦμε πολύ γιά τήν προσφορά τους αὐτή στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ γενικά, ἀλλά καί στόν καθένα ἀπό μᾶς χωριστά.

Μεταφέρουμε ἀπό τό ἐν λόγω βιβλίο¹:

- Γέροντα, ὅταν εἶμαι στενοχωρημένη, πῶς θά βρῶ παρηγοριά;

- *Νά καταφύγῃς στήν προσευχή. Καί μόνον τό κεφάλι σου νά ἀκουμπήσῃ σέ μιὰ εἰκόνα, θά βρῆς παρηγοριά. Κάνε τό κελλί σου σάν ἐκκλησιάκι μέ εἰκόνες πού σέ ἀναπαύουν, καί θά δῆς, θά βρίσκῃς μέσα σέ αὐτό πολλή παρηγοριά.*

- Μερικές φορές, Γέροντα, κατά τήν ώρα τῆς προσευχῆς ἀσπάζομαι τίς εἰκόνες. Εἶναι σωστό;

- *Σωστό εἶναι. Κανονικά ἔτσι πρέπει νά ἀσπαζώμαστε τίς εἰκόνες: Νά ξεχειλίζῃ ἡ καρδιά μας ἀπό ἀγάπη πρὸς τόν Χριστό, τήν Παναγία καί τούς Ἁγίους, καί νά πέφτουμε, νά προσκυνοῦμε τίς ἅγιες εἰκόνες τους.*

- Γέροντα, ὅταν προσεύχωμαι, βοηθᾷ νά φέρω στόν νοῦ μου τήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ;

- *Κοίταξε, ὅταν προσεύχεσαι μπροστά σε μιὰ εἰκόνα, ἡ εἰκόνα βοηθᾷ, γιατί ἀπό τήν εἰκόνα περνᾷς στό εἰκονιζόμενο πρόσωπο. Ὅταν ὅμως προσεύχεσαι νοερώς καί εἶσαι σκυμμένη μέ κλειστά τα μάτια, δέν πρέπει νά φέρῃς στήν φαντασία σου εἰκόνες, γιατί μπορεῖ νά τὸ ἐκμεταλλεθῇ τὸ ταγκαλάκι καί νά σοῦ τὰ παρουσιάσῃ σάν ὁράματα, γιά νά σέ πλανήσῃ καί νά σοῦ κάνει κακό. Ἰδίως ἡ εὐχή καλὰ εἶναι νά γίνεται μέ καθαρό νοῦ, χωρίς λογισμούς ἢ παραστάσεις... Ἡ καλύτερη ὅμως «παράσταση» εἶναι ἡ συναίσθησις τῆς ἀμαρτωλότητός μας καί τῆς ἀχαριστίας μας.*

Ὁ πιστός, ὅταν προσεύχεται, μπορεῖ νά εἶναι ὀρθιος, ἀλλά μπορεῖ νά προσεύχεται καί γονατιστός. Ὅστε, λοιπόν, ὑπάρχουν δύο στάσεις προσευχῆς: Πρῶτον, ἡ ὀρθία στάση· καί δεύτερον, «ἡ τῶν γονάτων κλίσις», προσευχή δηλαδή στά γόνατα. Καί οἱ δύο στάσεις εἶναι πολύ καλές καί ἔχουν ἕνα βαθύ θεολογικό νόημα. Προσεύχομαι ὀρθιος, γιατί ἔτσι ὀρθιο, βασιλέα τοῦ κόσμου μέ δημιούργησε ὁ Θεός. Ναι, ἔτσι εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ἀδελφοί, μέ τό «κατ' εἰκόνα» καί τό «καθ' ὁμοίωσιν» τοῦ Θεοῦ πού ἔχει ἀπό τήν δημιουργία του. Εἶναι τό ἀνώτερο δημιούργημα τοῦ Θεοῦ. Ἀλλά ἡ ἀμαρτία τόν ἔρριξε κάτω. Συνέτριψε τό ώραῖο αὐτό «ἄγαλμα», τόν ἄνθρωπο. Γι' αὐτό καί πέφτουμε καταγῆς γιά νά προσκυνήσουμε τόν Θεό, ἀλλά δέν μένουμε πάντα ἐκεῖ γονατιστοί. Σηκωνόμαστε πάλι ὀρθιοι. Μ' αὐτό θέλουμε νά δηλώσουμε ὅτι ὁ Θεός δέν μᾶς ἄφησε στήν πτώση μας, στά συντρίμμια μας, ἀλλά μᾶς ἀνόρθωσε. Αὐτό, λοιπόν, τό νά εἶμαστε ὀρθιοι στήν προσευχή, ἔπειτα νά πέφτουμε καταγῆς, καί ἔπειτα πάλι νά σηκωνόμαστε καί πάλι νά ξαναπέφτουμε, αὐτό λέγεται «κάνω μετάνοιες».

Οἱ μετάνοιες σημαίνουν τήν δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου (ὅταν εἶμαστε ὀρθιοι στήν προσευχή), τήν πτώση μας (ὅταν πέφτουμε καταγῆς) καί τήν ἀναδημιουργία μας (ὅταν ξανασηκωνόμαστε). Αὐτά τὰ τρία ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ - ΠΤΩΣΗ - ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ, αὐτά εἶναι τό γενικό περιεχόμενο τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί γύρω ἀπό αὐτά τὰ τρία πλέκεται ὅλο τό ἔργο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μας γιά τήν σωτηρία μας.

Ἡ ἐρμηνεία αὐτή πού σᾶς ἔδωσα γιά τίς «μετάνοιες» δέν εἶναι δική μου, ἀλλά εἶναι τοῦ Μεγάλου Βασιλείου ὅστε, λοιπόν, ἡ προσευχή στά γόνατα δηλώνει τήν πτώση τοῦ ἀνθρώπου. Γι' αὐτόν τόν λόγο, χριστιανοί μου, ἡ πρώτη κιόλας Οἰκουμηνική Σύνοδος καθόρισε τό «μή κλίνειν γόνυ τήν Κυριακήν», νά μή γονατίζουμε, δηλαδή, τήν Κυριακή, γιατί ἡ Κυριακή, με τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, δηλώνει τήν ἀνόρθωσή μας καί ὄχι τήν πτώση μας.

¹ Γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου, «Λόγοι Ζ' - Περί Προσευχῆς»,

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Τί πιστεύουν οι αίρέσεις για τον Χριστό (5)

Μετά από όσα γράψαμε για τις αίρεσεις περί του Χριστού, παραθέτουμε στο παρόν τεύχος έναν αλφαβητικό πίνακα των κυριότερων αίρέσεων/αίρεσιάρχων και περιληπτικά το τί λείπει ή καθεμιά για τον Χριστό. Ο πίνακας δεν είναι πλήρης, αλλά ένδεικτικός:

ΑΒΗΣΣΥΝΙΑΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. Όπως και η Κοπτική, πιστεύει στον Μονοφυσισμό.

ΑΒΡΑΑΜΙΤΑΙ. Αίρεση Σύρων θειστών του Θ' αιώνα. Άρνούνταν τη θεία φύση του Χριστού.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. Αίρετικοί της Κεντρικής Ευρώπης κατά τον ΙΓ' αιώνα. Άρνούνταν την Ανάσταση και δεν δέχονταν ότι η θεότητα του Χριστού ήταν ενωμένη με την ανθρώπινη φύση κατά το πάθος.

ΑΕΤΙΑΝΟΙ. Όπαδοί του αίρεσιάρχου Αετίου. Αργότερα ονομάστηκαν και Εύνομιανοί από τον μαθητή του Αετίου, Εύνομιο. Πίστευαν ότι ο Πατέρας είναι ανώτερος από τον Υιό και ότι ο Υιός δημιουργήθηκε από τον Πατέρα «έξ ουκ όντων» δηλαδή ό,τι και ο Άρειος. Πίστευαν ότι ο Υιός διέφερε από τον Πατέρα κατά την ουσία και κατά την βούληση.

ΑΚΤΙΣΤΙΤΑΙ. Μερίδα των μονοφυσιτών Αφθαρτοδοκητών. Δέχονταν ότι το σώμα του Χριστού δεν ήταν άπλως άφθαρτο, αλλά άκτιστο, άυλο, όπως ή θεία ουσία.

ΑΛΒΙΓΙΟΙ. Αίρετικοί στην πόλη Άλβας. Δέχονταν την ενανθρώπιση του Χριστού κατά δόκησιν.

ΑΛΟΓΟΙ. Αίρετικοί στη Φρυγία του Β' αιώνα. Ονομάστηκαν έτσι, επειδή άρνούνταν στον Ίησού Χριστό τον Λόγο, αν και πίστευαν ότι ο άνθρωπος Ίησούς αναλήφθηκε με θαυμαστό τρόπο και προετοιμάστηκε από τον Θεό με κάποιες ιδιαίτερες δυνάμεις και απέσταλθη για τη σωτηρία των ανθρώπων.

ΑΝΑΒΑΠΤΙΣΤΑΙ. Προτεσταντικές παραφυάδες. Άλλοι άρνούνταν την Θεότητα του Χριστού και άλλοι την ανθρωπότητά Του.

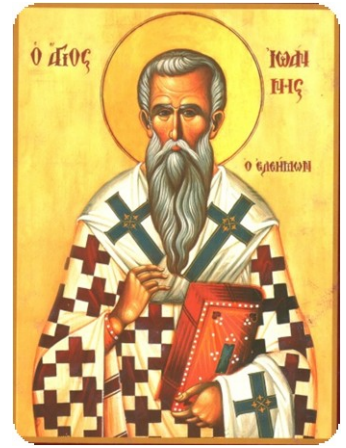
ΑΝΟΜΙΟΙ. Αντίθετοι στους Όμοουσιανούς, στέκονταν οι Άνόμιοι, που δέχονταν τον Υιό σε όλα άνόμοιο με τον Πατέρα, ήταν δηλαδή άκροι Άρειανοί.

ΑΝΤΒΕΝΤΙΣΤΑΙ. Αίρεση των ήμερών μας· προτεσταντικός κλάδος. Εκτός από την τήρηση του Σαββάτου αντί της Κυριακής παραδέχονται τον ενανθρωπήσαντα Χριστό ως άμαρτωλό και κοινό άνθρωπο.

ΑΝΤΙΤΡΙΑΔΙΤΑΙ. Αίρετικοί Β' και Γ' αιώνα, που προσπαθούσαν να λύσουν με ανθρώπινους λογισμούς το υπερφυσικό δόγμα της Αγίας Τριάδας σε σχέση με τη Χριστιανική μονοθεία. Επιφύλασσαν τη θεότητα μόνο για τον Πατέρα, υποβίβαζαν τον Υιό στη θέση μεγάλου και μοναδικού Προφήτη, όμως «ψιλοῦ» άνθρωπου, που προήλθε εκ των κάτω και μόνο με την έμπνευση και έλλαμψη δέχτηκε τα άνω.

ΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Άγιος Ίωάννης ο Έλεήμων 12 Νοεμβρίου

Ο Άγιος Ίωάννης ο έλεήμων γεννήθηκε στην αρχαία πόλη της Κύπρου Άμαθούντα, στις αρχές του 7ου μ. Χ. αιώνα, από γονείς εύπόρους και εύσεβείς, οι όποιοι του έμαθαν να αγαπά τον Θεό και τους ανθρώπους. Με τις εύχες των γονέων του νυμφεύθηκε και απέκτησε δύο παιδιά. Έπέτρεψε όμως ο Θεός, έξ αίτίας κάποιας ασθένειας, να φύγουν σύντομα από τον κόσμο αυτόν ή σύζυγος και τα παιδιά του και έτσι ο Ίωάννης άφιέρωθηκε ολοκληρωτικά στην διακονία της Εκκλησίας. Όταν ήλθε το πλήρωμα του χρόνου εκλέχθηκε Αρχιεπίσκοπος Άλεξανδρείας και έτσι τέθηκε ο λύχνος επί την λυχνίαν.

Ός Ποιμενάρχης της μεγάλης πόλεως Άλεξανδρείας και της εύρύτερης περιοχής αναλίσκεται στην διακονία της Εκκλησίας και την θεραπεία των πνευματικών και υλικών αναγκών του ποιμνίου του. Στα Συναξάρια αναφέρονται διάφορα περιστατικά που έχουν σχέση με το μεγάλο του χάρισμα, δηλαδή αυτό της έλεημοσύνης.

Αναφέρουμε ένα από αυτά, το όποιο είναι πολύ έκφραστικό και φανερώνει την λεπτότητα και την εύαισθησία του, αλλά και το μεγάλο χάρισμα της διακρίσεως που τον διέκρινε.

Μεταξύ αυτών που προσέρχονταν στην Έπισκοπή για έλεημοσύνη, ήσαν και κάποιοι, που δεν είχαν πραγματική ανάγκη και επανειλημμένα τον έξαπατούσαν, όπως νόμιζαν, και του αφαιρούσαν χρήματα και αντικείμενα, τα όποια μπορούσαν να δοθούν σε άλλους, που τα είχαν άπόλυτη ανάγκη. Αν όμως μελετήσει κανείς προσεκτικά τον βίο και την πολιτεία του άγίου Ίωάννου, θα δει ότι δεν έπρόκειτο για έξαπάτηση, γιατί ο Άγιος τους ήξερε και τους καταλάβαινε, αφού και έξυπνος ήταν, αλλά και το χάρισμα από τον Θεό είχε να έρευνά τους κρυφούς λογισμούς τους. Άλλά δεν ήθελε να τους εκδιώξει και πάντα εύρισκε την κατάλληλη εύκαιρία, για να τους διορθώσει και να τους κάνει να συναισθανθούν το λάθος τους και να μετανοήσουν.

Η φήμη του είχε έξέλθει από τα όρια της Έπισκοπής του και πάρα πολλοί από διαφορά μέρη έσπευδαν στην Άλεξάνδρεια, για να τον συμβουλευθούν και να λάβουν την εύχή του. Η ζωή του ήταν καθημερινή θυσία και προσφορά στον βωμό της αγάπης και της διακονίας. Η ωφέλεια που άποκόμιζαν από την έπικοινωνία μαζί του, αλλά και μόνον από την θέα της γαλήνιας μορφής του, ήταν άρκετη να τους τονώσει ψυχικά και να τους δώσει κουράγιο να συνεχίσουν τον άγώνα της ζωής.

Οί Άγιοι προξενούν, ίσως, μεγαλύτερη ωφέλεια με την όλη παρουσία τους, τον αναγεννητικό τους λόγο και την προσευχή τους, παρά με την προσφορά υλικών αγαθών, που πολλές φορές δεν διαθέτουν. Οί Άγιοι είναι ή πνευματική έλεημοσύνη της ανθρωπότητας. Είναι το άλάτι το πνευματικό, που συγκρατεί την κοινωνία από την σήψη. Αν μās εύεργετεί και μās άνέχεται άκόμη ο Θεός, αυτό όφείλεται στην ύπαρξη και στις προσευχές των Αγίων.

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
1 ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΛΟΥΚΑ Άγ. Αναργύρων Θ. Λειτουργία Ένοριακός Ναός & έορτάζον Παρεκκλήσιο 7.00 π.μ	2 Άκολουθία του Άγιασμού 8.30 π.μ	Καθημερινῶς τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στὶς 5.00 μ.μ.	4 Όσ. Γεωργίου τοῦ Καρολίδη τοῦ Νέου Θ. Λειτουργία Παρεκκλήσιο Άγ. Αναργύρων 7.00 π.μ	Μὴν Νοέμβριος ἔχων ἡμέρας 30 Ἡ ἡμέρα ἔχει ῶρας 10 καὶ ἡ νύξ ῶρας 14		7 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ
8 ΚΥΡΙΑΚΗ Ταξιαρχῶν Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	9 Άγ. Νεκταρίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.			12 ΔΕΥΤΕΡΑ ΑΓΙΟΥ ΙΩ. ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ 8 μ.μ. – 2 π.μ.	13 Άγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου	14 Άπ. Φιλίππου Κοιμητηριακὸ Παρεκκλήσιο Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ
15 ΚΥΡΙΑΚΗ Η' Λουκᾶ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. ΑΡΧΗ ΝΗΣΤΕΙΑΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΩΝ	Τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως θα τελεσθεῖ στὶς 3,17 Νοεμβρίου ἀπὸ τὶς 10 π.μ. & στὶς 10 Νοεμβρίου ἀπὸ τὶς 5 μ.μ.		18 Προβολὴ ταινίας «Ἑορτὲς στὸ Ἅγιον Ὄρος» 5.30 μ.μ.	Πρόγραμμα Ἑβδομαδιαίων Ἑνοριακῶν Δραστηριοτήτων • Δευτέρα, 10.00 π.μ.: Κοιν. Παντοπωλ. 11.00 π.μ.: Σισίτιο 5.30 μ.μ.: Ἀγγλικά • Τρίτη, 5.30 μ.μ.: Γαλλικά • Πέμπτη, 11.00 π.μ.: Σισίτιο 7.00 μ.μ.: Β. Μουσική (Α') 8.00 μ.μ.: Β. Μουσική (Β) • Παρασκευή, 6.00 μ.μ.: Ὁμιλία π. Χρυσ. • Σάββατο, 4.00 μ.μ.: Κατηχητ. Α' 5.00 μ.μ.: Κατηχητ. Β' 6.00 μ.μ.: Κατηχητ. Γ'		21 Εἰσόδια Θεοτόκου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ
22 ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' Λουκᾶ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.			25 Άγ. Αἰκατερίνης Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.			28 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.00 μ.μ
29 ΚΥΡΙΑΚΗ Ιγ' Λουκᾶ Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	30 Άπ. Ἀνδρέου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.					Οἱ ἐφημέριοι τοῦ Ναοῦ διακονοῦν στὸ Κοιμητήριον κάθε Σάββατο ἀπὸ 11-12 π.μ.

ΠΡΩΤΟ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Περιοδικὸ Πνευματικῆς Οἰκοδομῆς

Ἱ.Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἔ Ἁγίου Στεφάνου

Δ. Ε. Ἁγ. Στεφάνου - Δήμου Διονύσου Ἀττικῆς

Διεύθυνση: Κοιμ. Θεοτόκου 11, Ἁγ. Στέφανος 14565 Τηλέφωνο/ Fax: 210 8141919

email: enoria_koimth_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: www.agios-stefanos.gr

Ἔτος 4^ο Τεύχος 46^ο – Νοέμβριος 2015